Prima instanţa, judecătorul Tatiana Postolachi
Dosarul nr. 1r-421/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Nr. electronic 1-25097143-02-1r-10042026

D E C I Z I E

20 august 2026 *****
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Igor Chiroșca
Judecătorii Adrian Clevada
Andrei Mocanu

a judecat, în ordine de recurs, recursul apărătorului Victor Andrușceac în interesele inculpatului Preida Igor declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 martie 2026, în cauza penală privind condamnarea lui

Preida Igor *****, născut la *****, IDNP *****

în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 8 iulie 2025-11 martie 2026, în instanța de recurs, 10 aprilie 2026-20 august 2026.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 martie 2026, Preida Igor ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) din Codul penal şi în baza acestei legi, prin aplicarea art. 80[1] alin. (2) din Codul penal, art. 364[1] din Codul de procedură penală, i s-a stabilit o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenţionale, echivalentul sumei de 75 000 lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
2. S-a informat Preida Igor ***** că potrivit prevederilor 64 alin. (3[1]) din Codul penal, în cazul infracţiunilor uşoare sau mai puţin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

3. Măsura preventivă, ridicarea provizorie a permisului de conducere nr.*****, pentru categoria ”B”, eliberat la data de 20.09.2024, emis pe numele lui Preida Igor *****, născut la *****, s-a menţinut până când sentinţa va deveni definitivă. Permisul de conducere cu numărul*****, pentru categoria ”B”, eliberat la data de 20.09.2024, emis pe numele lui Preida Igor *****, născut la *****, la intrarea în vigoare a sentinţei, urmînd a fi remis, în termen de 10 (zece) zile, I.P. „Agenţia Servicii Publice”, pentru anularea acestuia, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.
4. Copia sentinţei s-a remis în adresa Agenţiei Servicii Publice pentru adoptarea soluţiei în temeiul art. 21/1 alin. (3) al Legii nr.131 din 07.06.2007, privind siguranţa traficului rutier, după rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.
5. Până la intrarea sentinţei în vigoare în privinţa inculpatului Preida Igor *****, s-a aplicat măsura preventivă obligarea de a nu părăsi ţara.
6. Mijloacele materiale de probă: - trei CD cu înregistrări video anexate la materialele cauzei penale şi procesul verbal nr. 858 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei din 20.06.2025, urmînd a fi păstrate în continuare la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.
7. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Preida Igor *****, la data de 19 iunie 2025, în jurul orelor 23 00 min., posedând permis de conducere de categoria „B”, consumând preventiv alcool şi încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Anexei nr. 1 a Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care indică că: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate” „ intenţionat s-a urcat la volanul automobilului de model „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare *****, cu care se deplasa pe str. ***** din *****, unde a fost stopat de către angajaţii Batalionului de Patrulare şi Reacţionare Operativă a Direcţiei de Poliţie a *****, care ulterior au solicitat la faţa locului angajaţii Inspectoratului Naţional de Securitate Publică. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost condus la Dispensarul Republican de Narcologie de pe str. Grenoble nr. 147 din *****, unde în urma examinării medicale conform procesului-verbal nr. 858 din 20.06.2025 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei, s-a constatat concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,84 mg/1 şi în sânge de 1,79 g/1, care conform art. 134^{12} din Codul penal, se referă la starea de ebrietate survenită în urma consumului de alcool.
8. Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Preida Igor *****, a comis o infracţiune prevăzută de art. 264^{1} alin. (1) din Codul penal, conducerea mijlocului de transport cu depăşirea limitelor de alcool admisibile, adică conducerea

mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/1 şi de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/1.

9. În şedinţa de judecată preliminară din 11 februarie 2026, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul Preida Igor ***** a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, necerând administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii.
10. Nefiind de acord cu sentința, apărătorul Victor Andrușceac în interesele inculpatului Preida Igor a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care a stabili inculpatului pedeapsă sub formă de amendă, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, prin prisma art. 79 din Codul penal.
11. În motivarea recursului s-a invocat că la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont că Preida Igor a recunoscut vina în comiterea infracţiunii care i-a fost incriminată, se căieşte sincer de cele făptuite, a colaborat cu organul de urmărirea penală şi cu instanţa de judecată pentru a stabili adevărul pe aceasta cauza penală, a dat declarații în cadrul procedurii simplificate în baza art. 364^1 din Codul de procedură penală. Paguba pe această cauza penală nu există, infracţiunea care i se incriminează este mai puţin gravă, inculpatul Preida Igor niciodată nu a fost tras la răspundere penală, Astfel, lipsa obiectivității! instanţei de fond în partea ce ţine de stabilirea pedepsei se confirmă prin faptul că circumstanţele ce atenuează învinuirea cît şi circumstanţele excepţionale nu au fost apreciate obiectiv şi just de către prima instanţa de judecată.
12. Conform art. 79 din Codul penal, (1) Ţinînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvârşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepțională. Poate fi considerată excepţională atît o circumstanţă atenuantă, cît şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).

13. Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, conchide că recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, iar sentinţa sus-indicată urmînd a fi menținută din următoarele considerente.
14. La fel, conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.
15. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
16. Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.
17. Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită; dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvîrşirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. Dacă de

săvîrşirea infracţiunii sînt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin.(5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

18. În această ordine de idei, Colegiul penal raportând materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță a ținut cont de normele indicate mai sus și a pronunțat o soluție întemeiată și motivată.
19. Colegiul penal reține că sentința în speță a fost contestată de către recurent doar în partea stabilirii pedepsei sub formă de amendă și a pedepsei sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, prin urmare, instanța se va expune prin prezenta decizie doar în această parte.
20. Subsecvent, Colegiul nu poate reține alegațiile apărării în partea în care a invocat că în privința inculpatului este posibilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în cuantum redus și fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
21. Astfel, conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.
22. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
23. Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii

generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

24. Colegiul, la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, ţine cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
25. Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin.(1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.
26. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
27. În continuare, Colegiul reține caracterul şi gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanţele cauzei.
28. În calitate de circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului conform art. 76 din Codul penal, Colegiul reține comiterea unei infracțiuni ușoare.
29. Careva circumstanţe care agravează vina inculpatului conform art. 77 din Codul penal, Colegiul nu a stabilit.
30. Colegiul mai reține că conform art.16 din Codul penal, infracţiunea imputată Chiralina Constantin face parte din categoria celor ușoare.
31. La stabilirea cuantumului pedepsei, instanţa de fond a luat în considerație faptul în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în cuantumul de la 1500 unităţi convenţionale şi cuantumul maxim de până la 1875 unităţi convenţionale, sau cu închisoare de la 1 şi cuantumul maxim de până 2 ani 3 luni, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
32. Astfel, circumstanţele cauzei analizate în ansamblu, personalitatea inculpatului conving instanța că pedeapsa numită de prima instanță este echitabilă și proporțională.

33. Subsecvent, Colegiul indică că sancţiunea art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, prevede ca sancțiune anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Or, infracţiunea comisă de Preida Igor a fost comisă în stare de ebrietate alcoolică.
34. Potrivit pct.14 lit. a) a Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, din care considerente instanţa de fond întemeiat a reţinut ca fiind raţional de stabilit în privinţa inculpatului pedeapsa complementară, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, aplicarea căreia, potrivit art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, este obligatorie.
35. Totodată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de faptul că infracţiunea imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securităţii circulaţiei şi exploatării mijloacelor de transport ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, condiţionată de neadmiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate și având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol, instanţa conchide că scopul pedepsei penale poate fi atins cu aplicarea faţă de inculpat a pedepsei complementare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
36. Or, acţiunile inculpatului au demonstrat neglijenţa gravă în urma consumului de băuturi alcoolice şi anume prin faptul nerespectării cerinţelor pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate.
37. Totodată, se reține că pedeapsa sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport reprezintă o formă de constrângere ce reflectă gravitatea faptei, mai mult, vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii şi de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor în stare de ebrietate şi înlăturării stării de primejdie create asupra siguranţei pe drumurile publice.
38. Astfel, pedeapsa aplicată lui Preida Igor urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect faţă de legea penală, precum și faţă de valorile sociale și interesele protejate de acestea, persoana urmînd a fi silită să înceteze activitatea criminală si să-si modifice comportamentul în conformitate cu prevederile Legii.
39. Mai mult, Colegiul reiterează că doar prin aplicarea pedepsei complementare obligatorii, poate fi atins scopul pedepsei penale.

40. Or, infracţiunea de care se face vinovat inculpatul are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securităţii circulaţiei şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, astfel, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport îl va face pe inculpat să conştientizeze pericolul social al faptei săvârşite.
41. Colegiul reiterează că pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport prevăzută de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal este obligatorie şi vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii şi de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor în stare de ebrietate şi înlăturării stării de primejdie create asupra siguranţei pe drumurile publice.
42. Obligativitatea pedepsei complementare este motivată şi prin decizia Curţii Constituţionale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală şi pedeapsa complementară obligatorie.
43. La caz, nu au fost administrate probe suplimentare, care ar determina importanţa pentru inculpat a înlăturării acestei pedepse, în temeiul cărora instanţa ar putea emite o soluţie în acest sens, doar decît faptul că inculpatul a comis pentru prima dată o infracţiune şi are nevoie de maşină pentru lucru.
44. Prin urmare, referitor la gravitatea faptei comise, se impune de a menţiona că prejudicierea relaţiilor sociale cu privire la siguranţa traficului rutier are consecinţe cu un pronunţat caracter grav, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că acesta reprezintă tendinţe ascendente.
45. Respectiv, în asemenea situaţii pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse pentru ca inculpatul, precum şi alte persoane să-şi facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârşirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracţiuni, în situaţia în care la caz, inculpatul este la prima sa abatere de la lege. Or, norma penală încălcată de inculpat, prevede expres pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, fără a fi aleasă o altă pedeapsă alternativă în sensul dat.
46. Reieşind din considerentele vizate, dar şi având în vedere nemijlocit faptul că norma de care se face vinovat inculpatul, prevede în mod obligatoriu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, în calitate de pedeapsă complementară, Colegiul constată ca fiind justificată aplicarea sancţiunii complementare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
47. Tot la acest capitol, dar și la capitolul diminuării pedepsei sub formă de amendă, Completul reține că avocatul recurent a invocat prevederile art. 79 din Codul penal.

48. Consecvent, instanța menționează că conform prevederilor art.78 alin.(2) din Codul penal, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvîrşirea infracţiuni, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, poate fi înlăturată.
49. În baza art.78 alin.(2) din Codul penal, poate fi înlăturată doar pedeapsa complementară facultativă, adică care nu este obligatorie, fiind stabilită în sancţiunea normei penale prin sintagma „cu sau fără”, însă în cazul infracţiunii prevăzute la art.264[1] din Codul penal, pedeapsa complementară are un caracter obligatoriu, şi, respectiv, înlăturarea acesteia este posibilă doar în condiţiile art.79 din Codul penal.
50. Art.79 alin.(1) din Codul penal, este aplicabil doar în cazul în care la examinarea cauzei au fost stabilite circumstanţe excepţionale, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, în acest caz, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.
51. La caz, Colegiul reține că art.79 din Codul penal, nu este aplicabil, deoarece careva circumstanţe atenuante excepționale nu au fost invocate de recurent și nici constatate de instanță, prin urmare, în speță lipesc temeiuri legale în baza cărora ar fi posibilă excluderea pedepsei sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport și diminuarea cuantumului amenzii.
52. Mai mult, stările de fapt precum că inculpatul a recunoscut vina, a colaborat cu organul de urmărire penală și a contribuit la stabilirea adevărului, pe de o parte nu pot fi categorisite la art. 79 din Codul penal, iar pe de altă parte, au fost deja luate în calcul la numirea pedepsei prin prisma art. 80[1] din Codul penal, motiv din care instanța nu le mai poate oferi o valență dublă.
53. În această ordine de idei, Colegiul indică că motivele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, pedeapsa numită de prima instanță fiind echitabilă și proporțională faptei comise.
54. Conchizînd, Colegiul penal stabilește că sentinţa este legală şi întemeiată, iar recursul este nefondat și pasibil de a fi respins.
55. Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a), 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul apărătorului Victor Andrușceac în interesele inculpatului Preida Igor declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 martie 2026.

Se menţine această sentinţă fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Igor Chiroșca

Judecătorii: Adrian Clevada

Andrei Mocanu